

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Vtrum pater sit sapiens sapientia quam genuit. C. D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*Cap 7. non
lege à prin.*

neq; dono superioris alicuius, sed suo proprio seruantes vnitatem pacis. Ecce hic dicit quod essentia sua & dono suo seruant vnitatem. Idem in xv. de Trin. ait: In illa Trinitate quis audeat dicere, patrem nec se, nec filium, nec spiritum sanctum diligere, nisi per spiritum sanctum. Hic aperte ostendit, patrem non tantum per spiritum sanctum diligere: non autem simpliciter dicit patrem non diligere per spiritum sanctum.

*Vtrum pater sit sapiens sapientia quam genuit, sicut
diligit amore qui ab ipso pro-
cedit.*

C

*Aug. c. 1. in
princ. & c. 2.
I. Cor. 1. d*

Præterea diligenter inuestigari oportet, vtrum pater sapiens sit sapientia quam genuit, quæ tantum filius est. Quod videtur à simili posse probari. Si enim pater diligit amore qui ab ipso procedit. cur nō & sapientia vel intelligentia quam ipse genuit, vel intelligit? Hac quæstiōnē vrgere videtur, ut ait Aug. in 6. lib. de Trin. quod scripsit Apostol^o, dicens: Christum Dei virtutem & Dei sapientiam. Vbi quæritur, vtrum ita sit pater sapientia & virtutis suæ, & hac sapientia sapiens sit quā genuit, & hac virtute potens quā genuit. Sed absit ut ita sit: quia si hoc est ibi esse q; sapere, non per illam sapientiam quā genuit sapiēs dicitur pater: alioquin nō ipsa ab illo, sed ille ab ipsa est. Si enim sapientia q; genuit, causa est illi ut sapiens sit, etiā ut sit ipsa illi causa est: q; fieri non potest, nisi gignendo eū aut faciendo: sed nec genitricē, nec conditricē patris ullo modo quisquam dixerit sapientiam. quid enim est insanus? Ergo pater ipsa sapientia est, qua sapientia est. Fili^o vero dicitur sapientia patris, & virtus patris: nō q; pater per eum sit sapiens vel potens, sed quia filius sapientia, & virtus est de patre sapientia & virtute. Ex his ergo pater q; pater nō est sapiens sapientia genita, sed seipso sapientia ingenita. Aug. in li. 83. quæst. 23. quæst. 10. 4. Cū sapiens Deus

Deus dicitur, & sapientia sapiens dicitur, sine qua
cum vel fuisse aliquando, vel esse posse nefas est
credere, non participatione sapientiae sapiens di-
citur: sicut anima quae & esse, & non esse sapiens po-
test, sed quod ipse eam generat quae sapiens dici-
tur sapientia: Animaduerte lector, patrem dici sa-
pientiam genita sapientia, quod aliis obuiat testi-
moniis. Verum hoc Aug. corrigit in lib. i. de tract.
ca. xx. inquiens: Dixi in lib. 83. quæstio. de patre, q[uod]
eam genuit, qua sapiens dicitur, sapientiam. Sed
melius istam quæstionem in libro postea de Trin.
tractavi.

*Vtrum filius sit sapiens sapientia genita vel
ingenita.*

D.

Post hæc quæsti solet à quibusdam, vtrum filius
sit sapiens sapientia genita, vel ingenita. Si n. non
est sapiens sapientia genita, nec seipso sapiens est;
si vero sapientia genita sapiens est, nō videtur sa-
piens esse sapientia ingenita: & ita nō videtur esse
sapiens à patre, cū à patre habeat omnia. Ad q[uod] di-
cimus, q[uod] vna est sapientia patris & filii & spiritus
S. sicut vna essentia: quia sapientia in illius naturæ
simplicitate est essentia: & tamen filius tantu[m] est
sapientia genita, & pater tantum est sapientia inge-
nita: & sapientia genita est de sapientia ingenita, vel
à sapientia ingenita. Et cum idem sit ibi esse, q[uod] sapi-
entia esse, relinquitur ut sapientia genita sit sapiens
de sapientia ingenita. Non ergo filius dicitur sapi-
entia Dei, tanquam ipse solus intelligens sit, vel
sapiens sibi & patri & spiritui S. quia vt ait August. *Aug. c. 7.*
in xv. li. de Trin. cap. vij. Si solus ibi filius intelligit *ante me-*
& sibi & patri & spiritui sancto, ad illa redditur ab-
surditatem, ut pater non sit sapiens de seipso, sed
de filio: nec sapientia sapientiam generat, sed ea
sapientia pater dicatur sapiens esse quam genuit. V-
bi n. non est intelligentia, nec sapientia potest esse,
Ideoq[ue] si pater non intelligit ipse sibi, sed filius in-
telli-

*Ibidem sere
continuo.*

*Ibid. paulo
inferius*

telligit patri, profecto filio patre sapientē facit. Et si hoc est Deo esse q̄ sapere : & ea illi est essentia quæ sapientia, non filius à patre, quod verum est, sed à filio potius pater habet essentiam, quod absurdissimum atque falsissimum est. Est ergo Deus pater sapiens ea, quæ ipse est, sua sapientia : & filio sapientia patris, est sapiens de sapientia quæ est pater, de quo est genitus filius : Ita & pater est intelligens ea, quæ ipse est, sua intelligentia. Nō n. esset sapiens, qui nō esset intelligēs. Filius autē intelligentia patris, de intelligentia genitus est, quæ est pater: de qua & intelligens est. Proinde pater est sapientia: & filius sapientia, & uterque vna est sapientia: & tamen solus pater est ingenita sapientia, & filius solus genita sapientia: nec tamen alia sapientia pater, alia sapientia filius, sed vna eademq; est: sicut pater est Deus ingenitus, & filius est Deus genitus; neq; Deus genitus, est De⁹ ingenitus, non ideo tamē alius Deus est pater, alius Deus fili⁹, sed vnuſ Deus uterq; non autem vnuſ: Alius est enim genitus, alius ingenitus, sed non alius Deus: imo uterq; vnum, siue vnuſ Deus. Ita non est sapientia genita, sapientia ingenita, sed alia est sapientia genita, alia ingenita: non tamen est alia sapientia, sed vna eademq; sapientia.

An filius sit sapiens seipso vel per seipsum.

E

*Solutio se-
cundum quoq;
dam.*

*Aliorum de-
terminatio*

Ex prædictis constat, q̄ filius non est sapiens à se, neq; de se, sed de patre, & à patre. Quæri autem solet, utrum filius sit sapiens seipso vel per se ipsū? Quidā dicunt multiplicem hic fieri intelligentiā, & ideo distinguendum fore: ita ut cum dicitur filiū esse sapientem seipso vel per seipsum, si sui natura & essentia sapientem intelligas, verus sit intelligens, & si vero à seipso vel de seipso sapientē esse intelligas, falsitati subjectā habeas intelligentiā. Allii vero simpliciter & absq; determinatione cōcedunt huiusmodi locutiones, filius est sapiens per se, sed non